

Τσάρλς Μπουκόφσκι

Ποιήματα

Μετάφραση: 'Αλέξης Τραϊανός

ΓΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΣ Σ' ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟ

τούτο τό πράγμα πάνω μου δέν είναι θάνατος
 μά 'ναι σάν ἀληθινό,
 κι ὅπως στριμμένα ἀφεντικά
 βροντᾶνε γιά τό νοίκι
 τρώω καρύδια μέσ στῆς μόνωσής μου
 τό κέλυφος
 κι ἀφουγκράζομαι γιά πιά τρανούς
 τυμπανιστές·
 εἶναι σάν ἀληθινό, σάν ἀληθινό
 σάν τό τσακισμένο σπουργίτι
 στῆς γάτας τό στόμα μόλις μπορώντας νά βγάλει
 κάτι παραπάνω ἀπό 'να ἀπλό
 κι ἄθλιο ἐπιχείρημα·
 ἀπ' τῶν ποδιῶν μου τά δάχτυλα ἀνάμεσα κοιτῶ,
 τά σύννεφα, τίς θάλασσες πένθιμων
 τάφων...
 καί ζύνω τήν πλάτη μου
 καί σχηματίζω ἓνα φωνήεντο
 καθώς ὄλες οἱ χαριτωμένες γυναῖκες μου
 (σύζυγοι κι ἐρωμένες)
 ξεφυσοῦν σά μηχανές
 λίγο ἀτμό θλίψης
 στό σχῆμα τῆς ἐκλειψῆς·
 τό κόκαλο εἶναι κόκαλο
 μά τούτο τό πράγμα πάνω μου
 καθώς σκίζω τοῦ παραθύρου τά σκιάδια
 καί περπατῶ σ' ἐγκλωβισμένα χαλιά,
 τούτο τό πράγμα πάνω μου
 σά λουλούδι καί σά γιορτή,
 πιστέψτε με
 δέν εἶναι θάνατος καί δέν εἶναι
 δόξα
 καί σάν τοῦ Δόν Κιχότη τούς ἀνεμόμυλους
 γίνεται ἐχθρός
 ἐπιστραμμένος ἀπ' τόν οὐρανό
 ἕναν ἄνθρωπο νά χτυπήσει·
 τούτο τό πράγμα πάνω μου,
 μεγάλε θεέ,
 τούτο τό πράγμα πάνω μου
 σερνάμενο σά φίδι,
 τρομοκρατώντας τήν ἀγάπη μου γιά ὅ,τι τό κοινό,
 μερικοί τό λένε Τέχνη
 μερικοί ποίηση·

δέν είναι θάνατος
 μά ὁ θάνατος θά λύσει τήν ἰσχύ του
 κι ὅπως τά χλομά μου χέρια θά
 σέρνουν μιά τελευταία ἀπελπισμένη γραμμή
 σ' ἓνα φτηνό δωμάτιο
 θά μέ 'βρουν ἐκεῖ
 καί ποτέ δέ θά μάθουν
 τ' ὄνομά μου
 τό νόημά μου
 μήτε τό θησαυρό
 τῆς φυγῆς μου.

ΕΝΑ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΠΡΑΓΜΑ
 ΚΑΘΩΣ ΑΝΑΣΑΙΝΕ

ἓνα ἀποχαιρετιστήριο πράγμα καθώς ἀνάσαινε
 κατέβαινε στό χόλ
 μέ ἐσώρουχα
 μέ μπογιατισμένο πρόσωπο σάν παλιάτσος
 μιά βόμβα ἀπ' τήν Κολονία στή δεξιά τσέπη
 μιά ΕΠΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ
 στήν ἀριστερή,
 λουρίδες ἡλιοβασιλέματος
 σάν ἴνες φλαμουριάς
 ἐξαντλοῦσαν
 τά
 μπράτσα
 του,
 καί τόν βρήκανε τό πρωί
 κρεμασμένο στής ἐξόδου κινδύνου
 τό παράθυρ
 πρόσωπο παγωμένο καί σβησμένο σάν ἠλεκτρική λάμπα,
 καί τά σπουργίτια
 ἦταν κάτω στά θάμνα,
 καί
 γνώριμα,
 τά σπουργίτια δέν τραγουδοῦν
 βγάζουν ἦχο,
 καί βγάλανε ἦχο,
 καί
 (οἱ ἄνθρωποι, ὄχι τά σπουργίτι)
 τόν κατέβασαν ἀπ' τή σκάλα
 σάν ἄχρηστη κουκουβάγια.

